

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 6 lipca 2022 r.

sprawy **A. B.**

podejrzanego z art. 148 § 1 k.k. i in.

z urzędu,

w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 538 § 2 k.p.k. w zw. z art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 258 § 2 k.p.k.
oraz art. 260 § 1 k.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1) zastosować wobec podejrzanego A. B. s. M. i J. z d. R., ur. [...] 1986 r. w A., środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy tj. od dnia 6 lipca 2022 r. godz. 8.40 do dnia 3 października 2022 r. godz. 8.40.
- 2) określić, iż tymczasowe aresztowanie ma być wykonywane w postaci umieszczenia w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym.

UZASADNIENIE

W dniu dzisiejszym Sąd Najwyższy uwzględnił kasację Prokuratora Generalnego wniesioną na niekorzyść A. B. od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z 10 marca 2021 r., sygn. akt II K [...], którym to postanowieniem orzeczono wobec tego podejrzanego środek zabezpieczający w postaci umieszczenia w zakładzie psychiatrycznym. W związku z uchyleniem wskazanego postanowienia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania zaktualizowała się konieczność

rozstrzygnięcia z urzędu co do ewentualnego stosowania środka zapobiegawczego.

W ocenie Sądu Najwyższego na obecnym etapie postępowania zachodzi konieczność stosowania tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego na okres 3 miesięcy, co wynika z istnienia przesłanek ogólnych stosowania tego środka zapobiegawczego określonych w art. 249 § 1 k.p.k., a także przesłanki szczególnej z art. 258 § 2 k.p.k. A. B. zarzuca się bowiem popełnienie, m. in. zbrodni zabójstwa (art. 148 § 1 k.k.), a nadto powołani w sprawie biegli lekarze psychiatrzy oraz biegła psycholog rozpoznali u niego objawy choroby psychicznej pod postacią zaburzeń afektywnych dwubiegunowych. Stwierdzili również, że w czasie popełnienia czynów miał zniesioną zdolność rozumienia znaczenia czynów i kierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 § 1 k.k. Z uwagi na aktualny stan zdrowia psychicznego podejrzanego zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez niego czynu podobnego do zarzucanych mu, a wynikającego z jego choroby psychicznej i uzależnienia mieszanego od alkoholu i narkotyków (k. 441-442).

Wskazane wyżej okoliczności uzasadniają obawę, że podejrzany będzie podejmował czynności zmierzające do destabilizacji dalszego toku postępowania w sprawie z uwagi na grożącą mu surową karę a także, z uwagi na swój stan zdrowia, może dopuścić się popełnienia nowego, ciężkiego przestępstwa. W tym stanie rzeczy zastosowanie innego niż tymczasowe aresztowanie środka zapobiegawczego byłoby w tym wypadku niewystarczające w rozumieniu art. 257 § 1 k.p.k., a nadto brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k. Wysoki stopień prawdopodobieństwa popełnienia zarzucanych podejrzanemu przestępstw wynika już z faktu, że w toku pierwszego rozpoznania sprawy przez Sąd Okręgowy zgromadzony materiał dowodowy (poza powołaną wyżej opinią biegłych) pozwolił na ustalenie jego sprawstwa. Ocena tego materiału w kontekście istnienia wymaganej przesłanki ogólnej z art. 249 § 1 k.p.k. pozostaje nadal aktualna.

Sąd Najwyższy jednocześnie uznał, iż zmaterializowały się przesłanki z art. 260 § 1 k.p.k., gdyż stan zdrowia psychicznego podejrzanego, który będzie jeszcze przedmiotem czynności dowodowych Sądu Okręgowego w S., wymaga aby

zastosowany wobec niego środek zapobiegawczy wykonywany był w zakładzie psychiatrycznym.

Określenie dokładnego czasu stosowania tymczasowego aresztu związane jest z czasem rozpoznania kasacji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[as]